

DOBŘE SE VYCENTROVAT

„Lidi by měli víc odpočívat,“ říká psycholožka a lektorka Jitka Marelová (31), která stojí za nápadem dílny na houpací sítě v pražské Naději. Svě odpočinkové plány totiž propojuje prací s mladými bezdomovci: ti sítě nejen pletou, ale budou je zavěšovat v parcích, aby lákaly k odpočinku kolemjdoucí.

□ KATEŘINA MÁZDROVÁ / FOTO KAREL CUDLÍN

Dnešní doba stává na výkonnosti a odpočívání, natož zahálce nepřije. Proč tedy houpací sítě ve veřejném prostoru?

Odpočívání je důležitou součástí veškeré činnosti. Umožňuje si na začátku všechno pěkně promyslet a na závěr činnost nějak vyhodnotit. Takže kromě myšlenky zapojit kluky a holky, kteří trčí v nějakém meziprostoru, jsem měla na mysli i tohle: Rozplácněte se do sítě, co nejpohodlněji se „vycentrujte“ a dejte průchod nápadům.

Takže vy máte asi doma houpací síť...

Ano. A razím heslo „každý den aspoň půl hodiny v síti“.

A tady vznikly i „houpací sociální sítě“?

Pracuji s mladými bezdomovci v pražské Naději, kde připravujeme různá divadelní představení, a mě napadlo, že v prostorách, kde zkoušíme, by mohla vzniknout dílna, v níž bychom houpací sítě pletli. Tedy nejenom pletli, ale posunuli to dál. Zkrátka propojit tak bezdomoveckou minoritu, jež většinu času žije venku a leluje, s většinou společností, která se zas naopak stále někde žene a umění odpočívat ztratila.

O jaké mladé lidi, kteří v terapeutické dílně pracují, jde?

Převažují ti, kteří se po děcáku neměli kam vrtnout, feťáci či útěkáři od rodičů. V Naději se mohou osprchovat,

dostanou čisté oblečení a najíst. Lidem od 18 do 26 let navíc poskytujeme volnočasové aktivity, jako třeba zmíněnou dramaterapii či arteterapii. No a k tomu teď ještě ty sítě.

Výraz „volnočasové aktivity“ zní v případě bezdomovců dost bizarně. Jak na pletení houpacích sítí reaguji?

Berou to. Pár hodin denně se jim někdo věnuje a mohou tak na chvíli zapomenout na ulici, načerpat sílu, podívat se tak trochu do sebe. Jejich reakce mě dost často pobaví, například hlášky „To je lepší než fet“ nebo „Vždyť to nějakí bezdomovci z parku ukradnou!“.

Chodí spíš kluci, nebo holky?

Počet členů základní party se různí; záleží na počasí, na momentální situaci každého z nich. Jde zhruba o deset lidí, asi osm kluků a dvě holky.

A jak jim jdou ruční práce?

To se také různí. Technik pletení houpacích sítí je víc, třeba na rámu nebo člunkem – podobně jako se pletou rybářské sítě. Začátečníky jsme všichni a proces zkoumání a učení se technikám si „užíváme“ či „protrpíme“ všichni společně.

Sítě zavěsíte poprvé veřejně na žižkovské Parukářce 18. června. Kolik jich bude?

Začneme čtyřmi pěti, pokračovat pak chceme i v dalších městských parcích; na Letné, ve Stromovce. Ozývají se nám další a další lidé hlavně na Facebooku, kde by sítě chtěli.

Na čem to záleží?

Na penězích, tedy na grantech či sponzorských darech, na tom, zda nám to městské části povolí, a také na stromech. To už ale mám v oku: jdu parkem a vidím, že tady by to šlo, támhle by to taky šlo...

Zavěšení houpací sítě musí zkoumat a povolovat úřední šími?

Třeba na Karlově náměstí, kde jsem chtěla sítě zavěsit nejdřív, nám to památkáři nepovolili. Možná, že kdyby to povolili každému, kdo by s něčím přišel, byl by z parku hotový lunapark. I když lunapark je pořád lepší než mrtvý park.

A sítě budou v parcích viset, dokud je – jak říkáte vaši klienti – někdo neukradne?

Uvidíme. Sázíme na sympatie k houpacím sítím, u každé z nich bude cedulka s příběhem toho, kdo ji vyrobil, a s informacemi o projektu. Takže houpací sítě s příběhem. A konkrétně na Parukářce se zkusíme domluvit s hospodou, zda by sítě na noc neuklízeli. ■